

Lichtpunten tussen de negatieve boodschappen

De laatste maanden verspreidt de pers heel wat negatieve boodschappen: de brexit zal de groei beknotten, Trump zal de wereld op zijn kop zetten, Frankrijk kan het nieuwe zorgenkind worden als Marine Le Pen de verkiezingen wint en eventueel kiest voor een 'frexit'... Dit maakt beleggers angstig en houdt hen weg van alles wat met risicobeleggingen te maken heeft. Terecht?

De zaken zijn genuanceerder dan de krantenkoppen doen vermoeden. Laten we één en ander in perspectief plaatsen.

President Donald Trump

Enkele weken terug waren zijn uitspraken over muntmanipulatoren (China, Japan en de euro) en (Chinese en Mexicaanse) jobpikkers legio. Maar ook zijn telefoontje naar Taiwan zette bij de Chinese overheid de stekels recht. Taiwan is een de facto onafhankelijke staat, die wegens tegenstand van China door de meerderheid van de landen (ook de VS) niet als staat erkend wordt. Met zijn telefoontje wilde Trump deze afspraak op de helling zetten.

China

De Amerikaans-Chinese samenwerking kreeg een boost, nadat Trump verklaarde dat het Witte Huis het 'één-Chinabeleid' steunt, waarbij Peking en niet Taipei (hoofdstad van Taiwan) wordt gezien als enige regeringsplaats in China.

Japan

Dit weekend beklemtoonde de Amerikaanse president het belang van de alliantie met Japan en wees hij op de vele gezamenlijke uitdagingen. Een relatie waarbij de nationale veiligheidsstrategie van Japan duidelijk verder kan steunen op deze alliantie, en dit op het moment dat Tokio sterk begaan is met China, waar de spanningen in de Zuid- en Oost-Chinese Zee hoog blijven.

Na 3 weken als president is het duidelijk dat Trump een meer traditionele buitenlandse aanpak lijkt te hanteren, in tegenstelling tot zijn harde woorden van enkele weken terug. Nu is het wachten op zijn concrete voorstellen rond belastingwijzigingen, deregulering van de banksector en invoertarieven. Laten we hopen dat we ook hier een andere aanpak zien dan wat zijn verkiezingscampagne ons voorspiegelde.

Brexit

Ook hier zien we meer genuanceerde uitspraken. Waar het tot voor kort langs beide kanten woorden regende als 'hard', 'straffen', 'voorbeeld stellen', zien we de laatste week een wijziging in de toon.

→ Frans Timmermans, vicepresident van de Europese Commissie, roept op om de onderhandelingen niet te voeren onder het motto 'to punish the British' (om de Britten te straffen).

→ Ook de Duitse minister van Financiën deed vorige week een oproep tot een rationele benadering, in ieders voordeel. Schauble, nochtans veeleer een hardliner in zijn aanpak, sprak zelfs over het behoud van het Londens financieel centrum, in het voordeel van alle Europese landen.

→ En ook vanuit het Britse kamp zien we sussende woorden. In hun 'white paper' schrijft de Britse regering dat het onderhandelingsproces over immigratie vele jaren kan duren gezien de gewenste inbreng van regering en bedrijven in dit proces.

Brazilië

Dit land komt uit een diep dal en wordt geconfronteerd met harde saneringsmaatregelen in het kader van structurele hervormingen:

- forse optrekking van de pensioenleeftijd
- bevrozing van de overheidsuitgaven in reële termen (ze mogen enkel nog stijgen met het inflatiecijfer)
- openbreken van de rigide arbeidsmarkt
- hervorming van de belastingen en het onderwijs

Harde noten om te kraken, waar de Braziliaanse economie op termijn beter van moet worden. Het bewijs zijn de beurs- en muntkoers die er in 2016 alvast op vooruitliepen, respectievelijk met 39% (beurs in lokale peso) en 21% (stijging van de peso tegenover de Amerikaanse dollar). En ondertussen zien we China volop meedingen naar Braziliaanse concessies voor haven-, luchthaven-, wegen- en andere infrastructuuruitbating. Beloftevolle zaken op termijn...

Griekenland

Europa, het Internationaal Monetair Fonds en de Griekse regering overleggen volop over structurele hervormingen en besparingen (net zoals in Brazilië zet men in op belasting- en pensioenhervormingen). Ondanks de harde woorden tussen de diverse partijen lezen we tussen de regels dat er een wil is om een akkoord te vinden. Zo haalde Griekenland ruimschoots zijn fiscale doelstelling voor 2016 met een budgetoverschot van 2,3%

(en dit voor rentebetalingen) t.o.v. het nationaal inkomen, terwijl het vooropgestelde doel 0,5% bedroeg. Volgens de Europese Commissie zou dit overschot in 2018 zelfs groeien tot 3,7%, mits een correcte uitvoering van de hervormingen afgesproken in het hulpprogramma van 91 miljard dollar. Vandaar dat de voorzitter van de Griekse centrale bank zijn land oproept om dringend een akkoord te bereiken met zijn schuldeisers. Anders riskeert men dat de positieve spiraal opnieuw doorbroken wordt.

Olie

Uit cijfers van januari blijkt duidelijk dat alle landen de productieafspraken van november vorig jaar respecteren, wat de olieprijs doet opveren richting 55 dollar/vat. Een opsteker voor de olie-industrie, de voorbije jaren afgestraft op de aandelenmarkt.

Saoedi-Arabië neemt duidelijk de leiding, wellicht uit eigenbelang (in de zomermaanden draait het de kraan misschien terug meer open om aan haar grotere energiebehoefte te beantwoorden). Maar toch is het een signaal naar de andere OPEC-leden om het akkoord ook te respecteren, wat de oliemarkt de komende weken zou kunnen stabiliseren. Met een op termijn aantrekkende vraag mag men iets milder worden voor elkaar. Op die manier zijn prijzen in een stabiele range tussen 50 en 60 dollar in 2017 perfect haalbaar, en meteen goed nieuws voor de verdere wereldgroei.

Tot slot

Tussen het vele negatieve nieuws zien we hier en daar toch lichtpunten. In ons webinar over de vooruitzichten voor 2017 stelden we dat politieke onzekerheid op de markten minder doorweegt dan economische turbulentie. We weten echter dat de wereldeconomie verder op het groeipad zit, in zo goed als alle regio's. De komende maanden zal dat de beurs richting geven. De politieke onzekerheid moeten we erbij nemen, net als de heetgebakerde uitspraken van de dag, waar we doorheen moeten kijken.

Jan Vergote – Head of Investment Strategy

Belfius Bank & Verzekeringen